

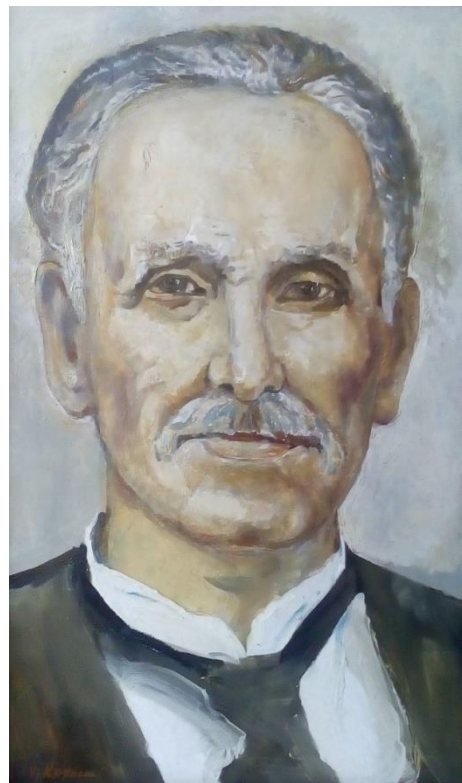
WĘGROWSKA STULATKA MIĘDZYWOJNIE

Dzisiejszy, pierwszy, odcinek historii szkoły poświęcony jest latom 1918–1939.

To właśnie we wrześniu 1918 roku dzięki inicjatywie prezesa węgrowskiego oddziału Polskiej Macierzy Szkolnej – doktora Karola Szamoty oraz działaczom między innymi Kazimierza Barbasiewicza, Józefa Gołębiewskiego, Melanii Ilczuk, Konstantego Kossolnidzkiego, Czesława Łagowskiego, Lecha Nowackiego Stanisława Wangrata, władze oświatowe w Warszawie wyraziły zgodę na otwarcie szkoły średniej w Węgrowie, której nadano nazwę **Gimnazjum Koedukacyjne Polskiej Młodzieży Szkolnej w Węgrowie**. Sytuacja placówki była wówczas trudna. Część społeczeństwa sprzeciwiała się założeniu gimnazjum, uważając je za luksus. Także wspólna nauka dziewcząt i chłopców była źle widziana. Natomiast trudności finansowe zostały przezwyciężone dzięki Józefowi Gołębiowskiemu; podarował on na rzecz szkoły dwa domy oraz ogród znajdujący się między ulicą Długą (dzisiaj Kościuszki) a Piwną.

Doktor Karol Szamota. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Józef Gołębiewski. Portret autorstwa Josifa Krupskiego ofiarowany przez Jacka Gołębiewskiego na rzecz I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Na „lokal” dla gimnazjum przeznaczono budynek przy ulicy Ogrodowej (obecnie Mickiewicza), a wybudowany został przez Zarząd Budowy Szkoły około 1895 roku. W obawie przed konfiskatą szkoły właścicielami hipotecznymi zostali proboszcz parafii w Korytnicy, ksiądz Ignacy Jasiński, właściciel majątku rucheńskiego – Stanisław Łubieński oraz ludwisarz Antoni Włodkowski. Po ich śmierci Ignacy Jasiński przepisał notarialnie całą nieruchomość na rzecz parafii w Węgrowie.

Już na początku października 1918 roku odbyły się egzaminy wstępne, po których przyjęto ponad stu uczniów do szkoły. Nauka zorganizowana była w czterech oddziałach: wstępnym, pierwszym, drugim i trzecim ośmioklasowego gimnazjum filologicznego. Pierwszym dyrektorem szkoły został Stefan Czapliński.

W 1920 roku Polska Macierz Szkolna przekazała placówkę Sejmikowi Węgrowskiemu. Wtedy też została zmieniona nazwa placówki na **Gimnazjum Koedukacyjne Powiatowego Sejmiku Węgrowskiego w Węgrowie**. W tym okresie szkołą kierowali: od 1921–1927 Bonisław Paślawski, Wacław Antosiewicz do roku 1929, a w latach 1929–1933 Stefan Chrupczałowski.

Fasada budynku Gimnazjum Koedukacyjnego Powiatowego Sejmiku Węgrowskiego. Lata 20. XX wieku. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

W 1926 roku pierwszy egzamin dojrzałości złożyło ośmiu abiturientów. Świadectwa maturalne wówczas otrzymali: Helena Bergman, Jan Berliński, Polikarp Grzymała, Longinus Kowalczyk, Leonia Nejman, Marian Rudnik, Lucjan Rusjan oraz Edward Turniak, który

później tak opowiadał: „ten, kto miał dobrą maturę, nie potrzebował żadnej protekcji, żeby dostać się na studia. W mojej klasie ósmej było nas ośmioro i prawie wszyscy dostali się na studia”.

Rok 1926. Pierwsi maturzyści z profesorami. Siedzą od lewej: prof. prof. J. Dzioboń, S. Wangrat, dyr. B. Pasławski, Delegat Ministerstwa, L. Nowacki, ks. Wł. Zym, W. Ratajski. Zbiory Marii Dodackiej.

W latach 1929–1933 świadectwo dojrzałości uzyskało już 70 osób. Helena Boryś-Lisowska, maturzystka z 1930 roku, tak wspomina pobyt w szkole:

Pobyt mój w szkole przypada na lata dwudzieste [...] Kraj był biedny, zniszczony, zacofany [...] Sytuacja szkoły była również nie najlepsza. Brak sal lekcyjnych, brak sprzętu, pomocy szkolnych i biblioteki. Przy tych wszystkich materialnych trudnościach było grono ludzi całkowicie oddanych szkole.

Pamiętam, był mały niepokąźny, profesor historii Jan Ogrodnik, którego sumiaste wąsy i surowość, trzymały nas w rygorze. Ten człowiek [...] chciał koniecznie stworzyć bibliotekę. [...] Za każdą nieuwagę, za każdą nieprzygotowaną lekcję, za każde spóźnienie czy inne wykroczenie wymierzał [...] daninę 5gr. [...] po latach z tych właśnie groszówek, dzięki wytrwałości profesora, powstał załączek biblioteki.

Szkole brak było chóru i orkiestry. Skąd wziąć instrumenty?...a skąd odpowiedniego muzyka? Otóż znalazł się taki [...]z zapałem i dobrymi chęciami. Mam na myśli prof. Hipolita Nartanowicza. Zorganizował chór [...]; później powstała orkiestra.

Orkiestra szkolna. Rok 1931. Zbiory Miejskiej Biblioteki Publicznej im. A. Cieszkowskiego w Węgrowie.

Od połowy lat dwudziestych poziom nauczania obniżył się, zmniejszała się też liczba uczniów, a szkoła miała trudności finansowe. W 1933 roku Sejmik Węgrowski zrzekł się prowadzenia placówki i przekazał ją powołanemu specjalnie w tym celu Towarzystwu Szkoły Średniej w Węgrowie. Dyrektor Aleksy Chmielewski w dużej mierze przyczynił się do poprawy warunków nauczania. Placówka otrzymała pomoce naukowe oraz sprzęt muzyczny. Gimnazjum miało już wtedy swoją bibliotekę, świetlicę, a także zapewnioną pomoc lekarza.

W 1935 roku dziekan węgrowski, ksiądz Kazimierz Czarkowski, oddał gmach przy ulicy Ogrodowej (obecnie ulicy Mickiewicza) w dzierżawę na prowadzenie **Gimnazjum Humanistycznego im. Królowej Jadwigi**. W 1937 roku dobudowano prawe skrzydło budynku z czterema salami lekcyjnymi, a z funduszu Komitetu Rodzicielskiego dokupiono plac od strony południowej, aby rozszerzyć boisko szkolne.

Placówka była także zauważana i doceniana w środowisku lokalnym. Szkolne koło teatralne prezentowało mieszkańcom Węgrowska sztuki teatralne, m.in. *Dziady* Adama Mickiewicza, czy *Wesele* Stanisława Wyspiańskiego przygotowane przez polonistkę Stefanię Sztaudynger, a szkolna orkiestra dęta grą uświetniała uroczystości miejskie. Uczniowie urządzali popisy gimnastyczne oraz brali udział w imprezach sportowych, które Tadeusz Tomaszewicz (matura 1938 r.) opisywał tak:

Ale były i festyny sportowe i mecze. W zawodach lekkoatletycznych w Sokołowie, Wyszkanie, Ostrowi Mazowieckiej ja pchałem kulą, Starzyński rzucał dyskiem, Roman Figowy skakał wzwyż i dal,

Dzidek Nowakowski biegał sprinty, Kokoszka Roman też, Kobyłko średnie dystanse, a Władek Śledziwski długie. A jak był mecz piłkarski – to było święto dla Węgrowa. Widownię tworzyli głównie Żydzi, mieszkańcy Węgrowa, którzy krzyczeli „gol!”. Na swoich meczach nawet wkraczali na boisko. Raz pamiętam mecz w 1937r ze „Strzelcem”; był remis 1:1. Strzelca trenował pan prof. Pisznót od łaciny. To była dobra drużyna, bo grali tam nasi koledzy, którzy nie potrafili pogodzić sportu z nauką.

Pokazy kółka gimnastycznego. Koniec lat 30. XX w. Zbiory Miejskiej Biblioteki Publicznej im. A. Cieszkowskiego w Węgrowie.

W latach 1926–1939 już 188 abiturientów otrzymało świadectwo dojrzałości.

Ten okres dalszego rozwoju szkoły oraz najlepszego czasu w życiu młodych ludzi przerwał wybuch drugiej wojny światowej.

OKRES WOJENNY

W roku 1939 rozpoczął się wówczas niezwykle trudny okres w życiu naszej placówki.

Oddziały niemieckie przejęły budynek. Tadeusz Roguski (matura 1950 r.) wspomina: „Pamiętam, jak wyglądał wtedy budynek Gimnazjum: być może w 1940 lub 1941 roku w pewnym okresie dwie pierwsze sale na parterze po prawej stronie od wejścia i schodów były wypełnione zbożem do 2/3 wysokości. Zboże to było zwożone przez chłopów jako kontyngent dla Niemców. Na ścianach sal były wymalowane przez żołnierzy niemieckich różne rysunki o tematyce wojskowej, jak samoloty, czołgi, działa, itp. Wokół budynku Gimnazjum stały baraki: od strony północnej, gdzie obecnie jest sala gimnastyczna, mieszkali żołnierze Wehrmachtu; po stronie południowej, wzdłuż ulicy w pobliżu ośrodka zdrowia i dalej w kierunku ulicy Kilińskiego stały dwa długie baraki dla koni niemieckiego wojska”.

Okupacja hitlerowska, 31 marca 1940 r. Żołnierze Wehrmachtu przed budynkiem Gimnazjum. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Na szczęście wcześniej nauczyciele Stanisław Wangrat i Alojzy Żagan uratowali przed zniszczeniem najważniejsze dokumenty oraz około 4000 książek zgromadzonych w bibliotece, przechowując je w czasie okupacji w mieszkaniu profesora Wangrata. Sprzęt muzyczny natomiast zakopano w ogrodzie przy ulicy Pivnej.

Dzięki wysiłkom Stanisława Wangrata i Alojzego Żagana już 2 listopada 1939 roku szkoła podjęła działalność w ramach tajnych kompletów. Początkowo zajęcia odbywały się w ich domach przy ulicach: Rucheńskiej oraz Piwnej, później w mieszkaniach innych osób.

Tajne nauczanie. Klasa maturalna podczas lekcji języka niemieckiego z prof. Alojzym Żaganem (czwarty od lewej), 22 marca 1941 r. Przedruk z: „Gazeta Węgrowska” 2006 nr 3.

Kadrę pedagogiczną tworzyli: Halina Czyżewska (język polski, historia), Stanisław Wangrat (fizyka, geografia, matematyka), Stanisław Zaremba (język łaciński), Alojzy Żagan (chemia, przyroda, język niemiecki). W roku szkolnym 1939/1940 tajne nauczanie obejmowało 4 oddziały, a 28 uczniów uzyskało promocję do następnych klas. Do tej trudnej akcji później włączyli się także inni nauczyciele: ksiądz Edmund Barbasiewicz, Aleksander Chmielewski (historia, język polski), ksiądz Kazimierz Kampa, Jadwiga Mizerska (biologia, chemia, fizyka), ksiądz Zygmunt Przyjemski, Wiktor Ratajski (język łaciński, język niemiecki), Joanna Szczygalska (język polski) oraz wielu innych. Już w 1941 roku maturę zdali: Józef Basik, Czesław Boruc, Józef Gołoś, Teofil Grabowski, Józef Jednorowski, Witold Tomaszewski oraz Michał Wrzosek. Tak wspominał ten trudny czas Zofia Wangrat (matura 1942 r.): „Lekcje na kompletach trwały dalej, a liczba uczniów wzrastała. Niemcy niejednokrotnie nachodzili zniszczone lokale, w których odbywały się lekcje. Szczególnie pamiętną była rewizja przeprowadzona 29 listopada 1943 roku w mieszkaniu prof. Wangrata. W tym dniu kilku żandarmów otoczyło dom, a 6 weszło do środka. W godzinach tych zwykle miała lekcje klasa II licealna, a więc najstarsza młodzież. Tylko szczęśliwym zbiegiem

okoliczności żandarmi nie zastali nikogo, gdyż klasa tego dnia była zwolniona z lekcji ze względu na koleżeńskie „Andrzejki”. Podczas godzinnej rewizji żandarmi nie znaleźli nic obciążającego mieszkańców domu”.

Maturzyści 1942 z nauczycielami w ogrodzie Heleny i Stanisława Wangratów. Stoją od lewej: K. Karlsbad, ks. Z. Przyjemski, prof. A. Chmielewski, prof. S. Wangrat, prof. W. Ratajski, prof. A. Żagan, R. Łojek, M. Wintoch. Klęczą od lewej: I. Łojkówna, K. Suffczyńska, Z. Wangratówna. Na fotografii brak maturzystów: W. Szczypiorskiej i Z. Wojcieszka. Zbiory Miejskiej Biblioteki Publicznej im. A. Cieszkowskiego w Węgrowie.

Dużego wsparcia udzielała „Społem”, wystawiając fikcyjne zaświadczenia pracy dla młodzieży; chroniły one przed wywozem na roboty do Rzeszy. Pomoc w tym okresie okazało także wiele innych osób. Ksiądz Kazimierz Czarkowski zorganizował tajną wypożyczalnię książek oraz sieć wędrownych bibliotek, natomiast pracownicy poczty przechwycili donos z nazwiskami nauczycieli i uczniów.

Równolegle działała także konspiracyjna Szkoła Podchorążych. Uczyli w niej także Aleksy Chmielewski czy Alojzy Żagan, a wśród słuchaczy znalazło się między innymi wielu uczniów tajnych kompletów czy absolwentów szkoły. Tak Zofia Wangrat wspomina: „zdarzało się, że ten sam profesor, który w czasie godzin lekcyjnych wkładał w młode głowy zawile zasady łacińskiej czy niemieckiej składni, albo jeżeli była to akurat lekcja historii – tłumaczył splątane, dramatyczne dzieje powstań narodowych, kilka godzin później – w innym już charakterze i innym miejscu – zapoznawał prawie to samo grono z mechanizmem działania „mauzuera” czy stena, bądź też wprowadzał w tajniki wyszkolenia bojowego”. Podczas akcji wyzwolenia Węgrowa przez oddziały Armii Krajowej obwodu „Smoła”

dowódcą jednej z walczących kompanii strzeleckiej był por. Alojzy Żagan ps. „Wola”, a wśród żołnierzy wielu absolwentów i uczniów szkoły. Niestety, już wkrótce rozpoczęły się aresztowania i prześladowania ze strony UB. Niektórym udało się opuścić miasto i ukryć, wielu za walkę z okupantem w szeregach AK zapłaciło najwyższą cenę.

Wraz z opuszczeniem Węgrowa przez wojska niemieckie zakończyło się tajne nauczanie, które okazało się wielkim sukcesem tych niezwykle odważnych profesorów. W podziemnej szkole uczyło się 379 uczniów gimnazjum oraz 85 liceum. W styczniu 1945 roku Komisja Weryfikacyjna zatwierdziła wyniki nauczania z lat 1939–1944. 35 osób uzyskało w tym okresie świadectwo dojrzałości.

Nauka w budynku szkoły rozpoczęła się ponownie prawdopodobnie na początku października 1944 roku. Tadeusz Roguski (matura 1950) tak wspomina zakończenie drugiej wojny światowej: „Pamiętam, jak dnia 8 sierpnia 1945 r. w czasie lekcji weszła pani dyrektor Szczygielska z p. prof. Wangratem i wspólnie ogłosili, że Niemcy skapitulowały i zakończyła się II wojna światowa w Europie. Z tej racji zostały odwołane zajęcia w szkole i wszyscy świętowali to wydarzenie na wiecach i akademiach”.

Na mocy decyzji ministra oświaty z dniem 1 października 1945 roku powstało Państwowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące w Węgrowie.

Wielu uczniów, walcząc z okupantem, zapłaciło najwyższą cenę. W budynku szkoły, na korytarzu przy dawnym głównym wejściu, znajduje się pamiątkowa tablica upamiętniająca wychowanków, którzy zginęli, walcząc o wolność w latach 1939–1945: Edwarda i Zdzisława Jabłonków, Karola Kobyłkę, Romana Kokoszkę, Józefa Lipkę, Stefana Paderewskiego, ks. Romana Ryczkowskiego, Tadeusza Siuchtę, Czesława Wielądka, Edmunda Zarzyckiego.

Edmund Zarzycki ps. „Strzała”, absolwent Gimnazjum z 1936 r., harcerz, organizator walki podziemnej w Węgrowie. Zamordowany przez gestapo w 1942 r. Zbiory Komisji Historycznej Hufca ZHP „Doliny Liwca” w Węgrowie.

Polityka eksterminacji nie ominęła także żydowskich uczniów i absolwentów szkoły. W obozach zagłady zginęli: Rochna Rajzman i Norbert Szatensztajn, Rebeka Nisman została zastrzelona przez niemieckich żołnierzy. Tylko nielicznym udało się przeżyć. Ocaleni między innymi: Abram Markusfeld (matura 1937), Rubin Figowy (matura 1938) oraz Balbina Szpilman (matura 1946).

LATA 1945– 1956

Na mocy zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 września 1945 roku nasza placówka nosiła nazwę Państwowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące, a od roku 1952 Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Licealnego.

Grono pedagogiczne. Rok 1945. Siedzą od lewej: ks. K. Czarkowski, prof. J. Szczygielska, S. Wangrat, J. Mizerska. Stoją od lewej: K. Barbasiewicz, H. Zawadzka, ks. T. Kaszyński, W. Wasilewska, W. Ratajski, H. Czyżewska. Zbiory Tadeusza Wangrata.

Pierwsze lata po zakończeniu II wojny światowej nie były łatwe dla szkoły. Jej rozwojowi nie sprzyjała atmosfera polityczna tamtych czasów oraz częste zmiany dyrektorów czy też kadry pedagogicznej. Służba Bezpieczeństwa kontrolowała życie szkoły. W domach rodzinnych a także na stacjach nachodzono i zastraszano uczniów. Śledzono i inwigilowano również nauczycieli. Wojciech Żagan podkreślał, że jego ojciec, profesor Alojzy Żagan, „kilkakrotnie w domu był bity zarówno przez NKWD, jak i UB, wielokrotnie był prowadzony przez Węgrów z pistoletem przyłożonym do pleców... Z największą odrazą wspominał poniżające godność nauczycielską aresztowania mające miejsce w liceum, gdzie z klasy, z lekcji, jak złoczyńcę wyprowadzano go na przesłuchania”.

Założenia pracy dydaktyczno-wychowawczej w oświacie opierały się w tym czasie na marksistowsko-leninowskich podstawach, a szkoła miała wyrabiać przekonanie o wyższości socjalizmu, wiązać patriotyzm z internacjonalizmem oraz zapoznać z kulturą i historią Związku Radzieckiego jako partnera i sojusznika Polski Ludowej. Zmiany objęły więc programy przedmiotów humanistycznych. Znalazło to odbicie m.in. w tematach maturalnych. W 1950 roku maturzyści na pisemnym egzaminie dojrzałości z języka polskiego mieli do wyboru tematy: „Odbicie walki klasowej na wsi w literaturze polskiej XIX i XX wieku”, „Współzawodnictwo i racjonalizatorstwo pracy jako oręż w walce o pokój świata”, zaś w 1951 roku „Doktor Judym i Paweł Własow jako wyraziciele poglądów społecznych Żeromskiego i Gorkiego” czy „Rozwiń myśl zawartą w słowach Prezydenta Bieruta: Plan sześcioletni wzmacnia jej niezależność, a wraz z tym wzmacnia wkład Polski do ogólnoludzkiego dzieła pokoju”.

Kształt szkolnictwa w stalinowskich czasach zależny był także od postawy kadry pedagogicznej. Zwracano uwagę na zaangażowanie nauczycieli w budowanie nowego ładu społecznego. Według dyrektora Władysława Radlińskiego konieczne było „rozwinąć czujność, demaskować podżegaczy wojennych, czuwać by wróg nie docierał do szkoły, nie oddziaływał ujemnie na uczniów”. Dlatego też nauczyciele musieli uczestniczyć w szkoleniowych radach, na których dominowały tematy takie jak: „Szkoła radziecka w walce o wyniki nauczania”, „Stalin – wielki pedagog”, czy „Lenin o wychowaniu młodego pokolenia”. W listopadzie w 1953 roku została przeprowadzona wizytacja. Wizytatorzy stwierdzili, że w szkole brakuje rewolucyjnej atmosfery, a grono pedagogiczne otrzymało ostrzeżenie: „Nauczyciel, jeśli nie ma zamiaru dopracować się ideologii materialistycznej, musi zrezygnować z pracy nauczycielskiej”.

A tak zapamiętała ten czas Halina Ciborowska: „Nad całą szkołą czuwał dyrektor Radliński, który trzymał nas, jak to się mówi «krótko». Nauczył nas punktualności, bo kto się

spóźnił – stał za drzwiami i był wpuszczony po apelu osobiście przez dyrektora, gęsto się przy tym tłumacząc. Codzienne apele informowały nas o tym, co się dzieje w szkole, w kraju i na świecie”.

Klasa Xa z prof. Władysławem Radlińskim, nauczycielem historii oraz prof. Wiesławą Radlińską, nauczycielką języka polskiego. Rok 1954. Zbiory Wandy Kosińskiej.

5 marca 1953 roku zmarł Józef Stalin. Podczas uroczystego apelu poświęconemu pamięci zmarłego uczennica klasy VIII A Jankowska zakwestionowała sens żałoby po śmierci dyktatora, uczennica klasy VIII B Kowalczyk stwierdziła, że podczas rządów Stalina wymordowano jej rodzinę, a jej koleżanka Modzelewska z klasy IX A uśmiechała się. Dlatego 12 marca 1953 roku dziewczęta zostały usunięte ze szkoły. Decyzja rady pedagogicznej nie była jednogłosna.

Na zebraniu otwierającym nowy rok szkolny 1954/1955 dyrektor Jerzy Pitek zaproponował, aby lekcje poprzedzone były 15-minutowym apelem, a po zakończeniu zajęć ostatni z klasy wychodził nauczyciel, gdyż tak zaplanowany dzień miał uniemożliwić młodzieży wspólne odmawianie modlitwy. Jednak młodzież dalej modliła się w szkole. Także w roku następnym dyrektor Hieronim Krygier apelował: „Młodzież ma być wyzwolona od przesądów i posiadać moralność socjalistyczną”.

Jednak szkoła przetrwała także ten trudny czas dzięki mądrym, odpornym na narzucone przez władze stalinowskie wzorce i autorytety, profesorom i uczniom oraz wsparciu kościoła.

W tym trudnym okresie świadectwo dojrzałości uzyskało 362 abiturientów.

Maturzyści z 1952 lub 1953 roku z księżmi: (od lewej) Stanisławem Biernatem, Kazimierzem Czarkowskim i Janem Głębem. Zbiory Miejskiej Biblioteki Publicznej im. A. Cieszkowskiego w Węgrowie.

LATA 1956– 1964

W styczniu 1956 roku dyrektorem szkoły została nauczycielka języka polskiego, Jadwiga Szluchowa. Jej jednym z głównych celów było poprawienie wyników nauczania. Dlatego Rada Pedagogiczna wybrała tzw. Radę Przyboczną, do której należeli: Bolesław Mizerski, Stanisław Wangrat oraz Alojzy Żagan. Miała ona wspierać dyrektora placówki w ważnych sprawach dotyczących nauczania i wychowania. Nauczyciele ustalili też, że uczniowie mogą przebywać poza domem do godziny 19.00 oraz oglądać filmy w kinie tylko wybrane przez wychowawców. Postanowiono również, że młodzież może należeć do 2 kółek zainteresowań, a do harcerstwa przyjmowano tylko tych, którzy nie mieli ocen niedostatecznych, dobrze zachowywali się zarówno w szkole, jak i poza jej terenem. Niestety,

poprawa wyników nauczania nie nastąpiła. Na 187 uczniów nie promowano do następnej klasy 43 uczniów, egzamin maturalny zdało 36 osób.

Rok 1958. Grono nauczycielskie przed budynkiem Szkoły. Siedzą od lewej: A. Żagan, J. Kozarowa, S. Wangrat, dyr. J. Szluchowa, B. Kowalczevska, B. Mizerski. Stoją od lewej: S. Siuchta, H. Zawadzka, J. Mizerska, J. Wilamski, J. Bobińska. Zbiory Tadeusza Wangrata.

Każdy uczeń zobowiązany był do noszenia tarczy. Widniał na niej na czerwonym tle biały napis 58. Jak wspomina Elżbieta Zygmunt, absolwentka z 1962 roku: „Dziewczęta chodziły w granatowych fartuchach z zaplecionymi włosami, chłopcy zaś w ciemnych swetrach lub garniturach. Dziewczęta szczególnie musiały pilnować się, gdy szły na lekcje historii, ponieważ pani profesor ucząca tego przedmiotu zwracała szczególną uwagę na stosowne uczesanie oraz czyste buty [...] Na studniówkę zakładałyśmy białe bluzki i czarne spódnice. Do jedzenia podawano pączki i herbatę. Zaś bale maturalne organizowane były po zdaniu egzaminu dojrzałości. Na bal ubierano się już z większą swobodą: w sukienki balowe, piliśmy wino”.

Bal studniówkowy klasy XIa. Rok 1964. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Młodzież spoza Węgrowa mogła w okresie nauki szkolnej mieszkać w internacie, którego kierownikiem był wówczas Alojzy Żagan. Dziewczęta wołały trudne warunki w drewnianych barakach od uciążliwych dojazdów czy korzystania ze stacji. Lekcje odrabiano po południu w szkole na tzw. odrabiankach.

Jadwiga Szluchowa rozpoczęła starania o rozbudowę i unowocześnienie placówki. Do gromadzenia środków finansowych na ten cel włączyli się uczniowie oraz ich rodzice, a projekt opracował Wiesław Ratajski. 25 kwietnia 1958 roku szkoła wzbogaciła się o pierwszy telewizor.

15 i 16 sierpnia 1958 roku z okazji czterdziestolecia istnienia placówki odbył się I Zjazd Absolwentów Szkoły. Podczas uroczystości odsłonięto w budynku tablicę poświęconą pamięci absolwentów gimnazjum poległych w walce o wolność w latach 1939–1945. Ufundowano także tablice nagrobne założycieli szkoły: doktora Karola Szamoty i Józefa Gołębiewskiego.

I Zjazd Absolwentów. Rok 1958. Odsłonięcie tablicy poświęconej pamięci absolwentów gimnazjum poległych i pomordowanych podczas II wojny światowej. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Od 1949 roku władze zaczęły usuwać religię ze szkół, co usankcjonowano w 1956 roku przepisami zezwalającymi placówkom na nieprowadzenie tego przedmiotu. Dopiero w 1961 roku Sejm PRL uchwalił ustawę likwidującą religię w szkołach. Od tej pory zajęcia miały odbywać się przy parafiach. Szerzenie świeckości nie ominęło też naszej placówki, gdyż jak uważała dyrektor Szluchowa znikną wówczas „różnice ideologiczne i tarcia z miejscowym klerem”. Nie wszyscy nauczyciele z entuzjazmem przyjęli zarządzenie dyrektora szkoły. Nauczycielka matematyki Teresa Borkowska (Szyszko) głośno się temu sprzeciwiła.

Wanda Wyszogrodzka, absolwentka z 1956 roku tak zapamiętała ten czas: „Z chwilą, gdy ze szkoły usunięto krzyże i naukę religii, lekcje odbywały się w klasztorze na ulicy Kościuszki. W kościele mieliśmy obowiązek stania i głośnego śpiewu. Często uciekałam z koleżankami z lekcji wychowania fizycznego na religię, przez co miałam obniżony stopień ze sprawowania”.

Pamiętka nauki religii 1961-1966. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

W roku szkolnym 1961/1962 szkoła powiększyła się o dobudowane skrzydło, co znacznie poprawiło warunki nauki. Aktywnie działały koła: biologiczne, geograficzne, historyczne, teatralne.

Członkowie Kółka Historycznego z opiekunką prof. H. Zawadzką w czasie zajęć. Rok szkolny 1957/1958. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

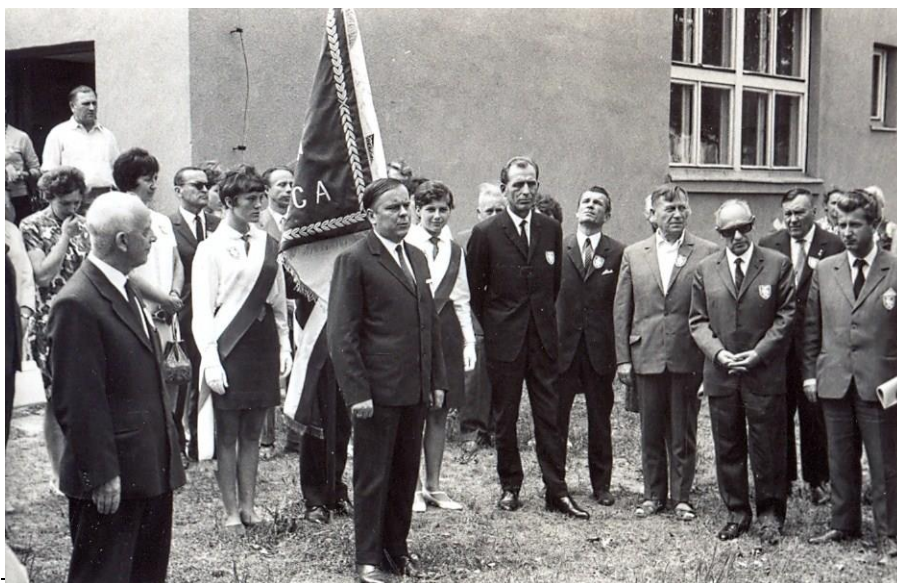
Trzy lata później w związku z chorobą i śmiercią dyrektor Jadwigi Szluchowej jej obowiązki przejął Alojzy Żagan i jak wspominał po wielu latach jego syn, Wojciech: „Ojciec w trakcie swej nieprzerwanej 54-letniej pracy w węgrowskim liceum nigdy nie doczekał się mianowania na dyrektora. Przez jeden rok pełnił tylko jego obowiązki. W tamtych czasach niezauważanie Ojca przez władze było wynikiem jego niezależności politycznej, dawnej przynależności do AK, otwartego przyznania się do Kościoła i praktykowania religijnego”.

W latach 1956–1964 świadectwo dojrzałości otrzymało 376 osób.

LATA 1965–1991

W latach 1965–1991 placówką kierował dyrektor Witold Małkowski. Dążył on do poprawy nie tylko wyników nauczania, frekwencji czy ukierunkowania kandydatów na wyższe uczelnie, ale także bazy lokalowej.

Zmiany, jakie zaszły w tym okresie w szkole, związane były między innymi z reformą oświaty. Na mocy „Ustawy o rozwoju systemu oświaty i wychowania” z 5 lipca 1961 r. zlikwidowano jedenastolatkę na rzecz ośmioklasowej szkoły podstawowej i czteroletniego liceum, przyjmując od roku szkolnego 1967/1968 numerację klas I–IV. Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego pismem z dnia 31 sierpnia 1968 roku zatwierdziło nazwę szkoły: Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Węgrowie (wcześniej patronem była Królowa Jadwiga). W sierpniu tegoż roku odbył się II Zjazd Wychowanków i Absolwentów Szkoły pod honorowym patronatem Marszałka Sejmu Czesława Wycecha. Wtedy też nastąpiło przekazanie placówce sztandaru ufundowanego przez społeczeństwo powiatu węgrowskiego.

Uroczyste otwarcie II Zjazdu Absolwentów i nadanie szkole im. Adama Mickiewicza, 24 sierpnia 1968 r. Na pierwszym planie od lewej Edward Turniak, jeden z pierwszych absolwentów i dyr. Witold Małkowski. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Ze względu na wspomnianą reformę w roku 1970 po raz pierwszy po wojnie nie odbył się egzamin maturalny, gdyż w liceach nie było klas czwartych. Absolwenci „jedenastolatki” kończyli szkołę w 1969 roku, a uczniowie nowej reformy dopiero w 1971 roku.

Młodzież, tak jak we wcześniejszych latach, zobowiązana była do noszenia mundurków i tarcz. Maria Sawicka wspomina: „Naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza rozpoczęłam na początku lat siedemdziesiątych. W szkole nosiliśmy mundurki: granatowe spódnice lub spodnie i bluzy. Do tego niebieskie koszule i obowiązkowo na rękawie tarcze. Ale były kolorowe soboty i to była prawdziwa rewia mody. [...] Obowiązkiem każdego ucznia było uczestnictwo w tzw. czynach społecznych w niedzielę i w pochodach pierwszomajowych. Na tę okazję szyliśmy stroje, przez wiele tygodni ćwiczyliśmy specjalne układy, by zaprezentować się na pochodzie”.

Klasa Ia w obowiązkowych mundurkach szkolnych z tarczami. Rok 1976. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

3 września 1973 roku, po wieloletnich staraniach dyrektora Witolda Małkowskiego zmierzających do poprawy bazy lokalowej szkoły, nastąpiło uroczyste otwarcie internatu, którego kierownikiem przez 26 lat był Jan Tempczyk (a od 1999 do 2003 r. Dariusz Jaszczur). Elżbieta Chorzelewska z domu Tokarska (absolwentka z 1976 roku) tak zapamiętała czas poprzedzający to wydarzenie: „Pamiętam ciepłe majowe i czerwcowe lato 1973 roku. Cała grupa ze starego internatu obowiązkowo po lekcjach musiała w tzw. czynie społecznym szorować korytarze, łazienki i pokoje w nowym internacie. Ręce miałyśmy zdarte do krwi – tak pracowałyśmy, by jak najszybciej przenieść się do upragnionego lokum”.

Internat LO. Oddany do użytku 3 września 1973 r. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

W roku szkolnym 1974/1975 wprowadzono zwyczaj składania ślubowania przez uczniów klas pierwszych, a trzy lata później postanowiono przez pierwszy miesiąc nauki nie stawiać pierwszoklasistom ocen niedostatecznych. Tradycja ta jest podtrzymywana do dzisiaj.

Praca w szkole stawała się coraz trudniejsza ze względu na napiętą atmosferę panującą w kraju. Dyrektor Witold Małkowski starał się, aby placówka mimo wszystko funkcjonowała normalnie i realizowała wyznaczone cele. 13 grudnia 1981 roku wprowadzono stan wojenny. Z tego powodu zawieszono zajęcia, a młodzież miała najdłuższe w historii szkoły ferie. W roku szkolnym 1981/82 nie odbyła się studniówka. Krystyna Komorowska z domu Wójcik, absolwentka z 1982 roku, wspomina ten okres: „Przełom lat 1981–1982: cztery klasy maturalne (podstawowa, humanistyczna, matematyczno-fizyczna i biologiczno-chemiczna), przygotowywały się do studniówki. Dokładna data balu maturzystów nie była wyznaczona, jednak przewidywano, że studniówka odbędzie się pod koniec stycznia 1982 roku. Zbliżająca się impreza, jak każdego roku, wywoływała wielkie poruszenie wśród młodzieży, szczególnie dziewcząt. Już na początku grudnia 1981 roku rozpoczęły się pierwsze zakupy, przymiarki strojów, a przede wszystkim poszukiwania partnerów na tę wyjątkową imprezę. W węgrowskim internacie, gdzie mieszkali uczniowie liceum, planowanie studniówki przebiegało najgoręcej. Czwartoklasistki wieczorami spotykały się potajemnie w jednym z pokoi i długo rozmawiały o balu. Często nawet na korytarzach Internatu trwały ćwiczenia poloneza, walca i innych tańców, co było przyczyną wielu żartów i wesołej zabawy. Pomimo strajków oraz politycznych zawirowań nikt nie przewidywał, że tak długo oczekiwana chwila nie nadejdzie. Niespodziewanie, w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 roku Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego wprowadziła na terytorium Polski stan wojenny. O jego ogłoszeniu uczniowie mieszkający w internacie dowiedzieli się rano 13 grudnia z radia nadającego przemówienie gen. Wojciecha Jaruzelskiego. Wiązało się to m.in. z wprowadzeniem godziny milicyjnej i zakazem organizowania dużych zgromadzeń. Okazało się, że studniówka 1982 nie odbędzie się. Wywołało to ogromny zawód wśród uczniów klas czwartych. Długie przygotowania i wielkie plany poszły na marne! Obawiano się również o powodzenie na maturze, bowiem według tradycji na sto dni przed maturą powinni bawić się na balu [...] Powtórki do matury rozpoczęły się wcześniej niż w ubiegłych latach. Pomimo niepewności większość uczniów pomyślnie zdała maturę w maju 1982 roku”. Maturzyści z roku 1982 są jedynym rocznikiem w powojennej historii szkoły, który nie bawił się na swojej studniówce.

Maturzyści 1982. Ostatnia lekcja w LO (historia), 30.04.1982 r. Zbiory Wandy Kosińskiej.

Dokonująca się po 1989 roku odnowa życia społeczno-politycznego umożliwiła wprowadzenie katechezy do szkół publicznych i przedszkoli. Dlatego w roku szkolnym 1990/91 w naszym liceum, tak jak w całej Polsce, po trzydziestu latach przywrócono lekcje religii. Katechezę prowadził bardzo lubiany i ceniony ks. Prefekt Zbigniew Latosi.

Ks. Zbigniew Latosi. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Poprawienie frekwencji, wyników nauczania, rozwijanie uzdolnień i zainteresowań uczniów, propagowanie pracy pozalekcyjnej, działalność organizacji młodzieżowych, to jedne z wielu kierunków działań szkoły w latach 1965–1991. Przez cały ten okres prowadzonych było wiele kół zainteresowań; w 1989 roku działało aż 11, między innymi fizyczne, matematyczne, geograficzne, teatralne, Dyskusyjny Klub Filmowy. Ponad 200 osób (1978 rok) należało do ZHP im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. Wydawane były gazetki szkolne, m.in. „Kleks”, „Karzeł”. Młodzież chętnie uczestniczyła w uroczystościach zorganizowanych z okazji Dnia Patrona oraz wieczornicach poświęconym Adamowi Mickiewiczowi.

R. szk. 1979/1980. Dzień Patrona. „Oda do młodości” Adama Mickiewicza w wykonaniu kl. 2b. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

40 SHDT. Rok 1986. Zbiory Komisji Historycznej Hufca ZHP „Doliny Liwca” w Węgrowie.

Świadectwo dojrzałości w latach 1965–1991 2624 maturzystów, a w latach 1973–1979 Rada Pedagogiczna wytypowała bez egzaminu wstępnego wybitnych uczniów na studia wyższe: Halinę Rećko, Barbarę Zalewską, (1973), Bożenę Gołoś, Halinę Możejko, Marię Wąsowską (1974), Dorotę Kanię, Katarzynę Kocon, Barbarę Zalewską (1975), Adama Dragana, Hannę Śledziowską, Lilię Truskalską (1976), Jolantę Kietlińską, Teresę Wakulicz, Cezarego Żołędowskiego (1977), Zofię Brzezik, Lucynę Orzełowską i Annę Witowską (1978), Marię Bieniek, Aldonę Kobus, Bożenę Niżnik (1979), Ewę Owsianko oraz Elwirę Szymańską (1980)

LATA 1991–2001

1 lipca 1991 roku dyrektorem placówki został nauczyciel historii, Jan Mielniczek, a pomocą służyła mu powołana, na jego wniosek, przez Radę Pedagogiczną Rada Kierownicza, w skład której weszli: Jan Tempczyk (kierownik internatu) oraz Waldemar Iwaniuk, Anna Komorowska i Bożena Urban. To za jego kadencji szkoła wkroczyła na nową drogę rozwoju. Praca z uczniem zdolnym i słabym, podniesienie wyników maturalnych, położenie większego nacisku na rozwijanie samodzielnego myślenia, wykorzystanie aktywizujących metod nauczania, nacisk na porozumienie nauczyciel – uczeń to jedne z głównych celów pracy Rady Pedagogicznej. Pod kierownictwem Jana Mielniczka nauczyciele dalej pracowali sumiennie, a uczniowie osiągalili sukcesy w olimpiadach, konkursach oraz zawodach sportowych, także

tych na szczeblu ogólnopolskim. W roku szkolnym 1992/1993 uchwalono Statut Szkoły, podstawowy dokument określający działalność placówki. Dyrektor był otwarty na wszelkie działania nauczycieli i młodzieży, które miały na celu podniesienie wyników nauczania. Na wniosek Rady Pedagogicznej zostały zreorganizowane zajęcia z uczniami klas czwartych, gdyż uważano, że należy ich odciążyć z przedmiotów nieobjętych egzaminem dojrzałości w celu koncentracji młodzieży na przedmiotach maturalnych.

Pierwsza połowa lat 90. Komisja egzaminacyjna podczas pisemnego egzaminu maturalnego. Stoi dyr. J. Mielniczek. Siedzą od lewej: prof. prof. M. Szczupak, ks. Z. Latosi, K. Sternicka, W. Załuska, T. Gielewicz, M. Łazarska, E. Zygmunt, Cz. Okoń, R. Józwiak, J. Dul. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Szkoła w tym okresie stawiała się coraz bardziej nowoczesna. W listopadzie 1991 roku oddano do użytku salę gimnastyczną, z której do dzisiaj korzystają nie tylko uczniowie, ale także sportowcy z całego miasta. W placówce przeprowadzano remonty, między innymi odnowiono elewację budynku. Uczniowie mieli już w tym okresie dostęp do xero, znacznie poszerzono księgozbiór, a jedno z pomieszczeń przeznaczono na salę video. Placówka wzbogaciła się również o nowoczesny sprzęt komputerowy, co pozwoliło na zwiększenie godzin informatyki. W roku szkolnym 1991/1992 otwarto sklepik uczniowski. Pani Irena Wodkowska, wychowawczyni kl. ID, wspomina: „W roku szkolnym 1992/1993 codziennie zaopatrzony był w świeże bułeczki, napoje, słodczy. Uczniowie klasy ID w wyniku swojej działalności zarobili ok. 7 mln złotych. Pieniądze te przeznaczyli na dofinansowanie

wycieczki klasowej”. Na jesieni 1992 roku po raz pierwszy w historii szkoły odbyły się „połowinki”, powrócono też do tradycyjnych szkolnych zabaw karnawałowych.

Zajęcia w pracowni komputerowej prowadzi prof. Waldemar Iwaniuk. Rok 1994. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Prężnie funkcjonował także internat, który był zawsze integralną częścią naszej szkoły. Jego kierownikiem przez 26 lat był Jan Tempczyk. Działały tam następujące sekcje: kulturalno-oświatowa, sportowa, pomocy koleżeńskiej, sanitarno-porządkowa i gospodarcza. Uczniowie mogli korzystać między innymi ze świetlicy, sali video, gry na instrumentach, pracowni fotograficznej, kawiarenki, czytelnicy czy pokoju cichej nauki. Działalność wychowawcza internatu ukierunkowana była na kształtowaniu postaw jego mieszkańców, pozwalających na właściwe przygotowanie do przyszłego samodzielnego funkcjonowania w życiu społecznym, rodzinnym, a poprzez wspólne przeżywanie radości i trudnych chwil, stwarzał znakomitą okazję do zawierania trwałych przyjaźni. Mimo że w roku szkolnym 1992/1993 w internacie mieszkało 136 osób, 16 grudnia 1992 roku Kuratorium Oświaty w Siedlcach poinformowało pracowników placówki o planach jego przekształcenia na Pogotowie Opiekuńcze. Na szczęście, dzięki zdecydowanej postawie Jana Mielniczka, Jana Tempczyka oraz Rady Pedagogicznej, do tego nie doszło i internat funkcjonował do 2003 roku.

W 1994 roku z okazji 75-lecia istnienia szkoły odbył się zjazd Absolwentów i Wychowanków. Z tej okazji, na wniosek dyrektora szkoły, nadano nazwę jednej z ulic Alojzego Żagana, legendarnego profesora węgrowskiego liceum, jednego z najbardziej ważnych i szanowanych postaci w dziejach naszego miasta.

Od 1 września 1996 roku do 31 sierpnia 2001 roku szkołą kierował dyrektor Lucjan Jachowicz. To okres wytężonej, wieloletniej pracy nauczycieli i uczniów, mający na celu udźwignięcie prestiżu naszej placówki. Jej efekty były widoczne. W roku szkolnym 1996/1997 nasza placówka zajęła drugie miejsce w rankingu liceów ogólnokształcących województwa siedleckiego. Młodzież w dalszym ciągu zajmowała wysokie pozycje w olimpiadach i konkursach przedmiotowych. Szkoła podtrzymywała tradycje kulturalne. Przez wiele lat młodzież słuchała koncertów Filharmonii Narodowej. Odnoszono sukcesy w festiwalach. Uczniowie uczestniczyli od 10 do 13 marca 1998 roku w Dniach Filmu Polskiego w Węgrowskim Ośrodku Kultury, imprezie zorganizowanej pod patronatem Zbigniewa Janasa, posła na Sejm RP. Projekcjom towarzyszyły spotkania z aktorami i reżyserami filmów. Działał Klub Debat Szkolnych prowadzony przez nauczyciela języka polskiego Henryka Kalatę. W 2000 roku po raz pierwszy w historii placówki odbyły się Licealia, a patronat medialny nad tą imprezą objęły „Persektywy”.

Inauguracja Licealiów 2000. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Dzięki staraniom nowego kierownictwa budynek szkolny jak na 80-letnią budowlę przystało był systematycznie remontowany. W 1998 roku dokonano przebudowy drewnianych schodów znajdujących się przy dawnym wejściu głównym. Grzegorz Kiriłowicz (absolwent z 1999) po latach wspominał: „Pamiętam pierwsze chwile spędzone w liceum. Wszyscy byliśmy lekko przestraszeni, jak to zwykle pierwszoklasiści. Wokół zupełnie nieznani ludzie. W oczy rzuciły się drewniane, niemiłosiernie skrzypiące schody i szatnia. Uczniowie przeciskający się przez ciasne korytarze jak najszybciej chcieli dotrzeć do pieców kaflowych, które zawsze rozgrzane dziwiły jednego i wzbudzały podziw dla pana woźnego. Oj, musiał wcześniej wstawać”. Wymieniono także stolarkę okienną oraz założono centralne ogrzewanie. Aby zdobyć na ten cel pieniądze 18 lutego 1998 roku zorganizowano koncert pt. „CO dla LO”. A tak relacjonował dla szkolnej gazetki zbieranie funduszy Michał Kosieradzki (absolwent z 1999): „Dyrekcja szkoły podjęła ważną decyzję zainstalowanie centralnego ogrzewania w liceum. Po osiemdziesięciu latach palenia w piecach i nauki w niedogrzanych pracowniach wreszcie coś ruszyło! Takie przedsięwzięcie wiąże się z dużymi kosztami, do których pokrycia ciężko znaleźć sponsorów. Piękną akcję przeprowadzono dzięki wsparciu księży proboszczów z obu warszawskich parafii. Pieniądze zebrane na tacę w ciągu jednej niedzieli zostały przeznaczone na ten cel [...] Koncert przyniósł oczekiwane korzyści materialne. Publiczność wykupiła bilety – pomysłowe termometry wskazujące 5 stopni Celsjusza (taka temperatura często notowana jest podczas zimy w naszej szkole). Dochód przyniósł też „ruchomy bufet”, tzn. harcerki oferujące słodczyce otrzymane od sponsorów oraz wspaniała aukcja dzieł miejscowych artystów. Pani dyrektor MBP [Izabela Perczyńska – E.D.] była jak zwykle niezrównana w roli prowadzącej”. Szkole w realizacji tego zadania pomogły między innymi takie instytucje jak: Starostwo Powiatowe (od 1999), Urząd Miasta Węgrowa, oraz społeczeństwo Węgrowa.

W dniach 26 i 27 IX 1998 odbył się Zjazd Absolwentów i Wychowanków szkoły z okazji 80. rocznicy jej powstania.

Zjazd Absolwentów, 26 września 1998 rok. Przekazanie przez absolwentów na ręce dyr. Lucjana Jachowicza odnowionego pierwszego historycznego sztandaru szkoły. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

LATA 2001–2021

Dzisiejszy, siódmy, odcinek historii szkoły poświęcony jest latom 2001–2018. W tym czasie szkołą kierowali: Mariusz Szczupak (2001–2006), Marek Dębski (2006–2011) oraz Małgorzata Janiuk (2011–2021).

Lata 2001–2021 to czas przede wszystkim okres wyjątkowej pracy pedagogicznej i wychowawczej mającej na celu podtrzymanie prestiżu szkoły. Młodzież aktywnie uczestnicząca w zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych z powodzeniem brała udział w olimpiadach i konkursach przedmiotowych. Tylko w latach 2006–2016 trzydziestu uczniów uzyskało tytuł finalisty w olimpiadach przedmiotowych, a kilkudziesięciu tytuł laureata, finalisty i wyróżnienie w konkursach przedmiotowych. Nasi uczniowie również osiągnęli sukcesy w konkursach artystycznych oraz sportowych (nieprzerwanie od ponad 7 lat nasza szkoła zajmuje pierwsze miejsce we współzawodnictwie sportowym szkół powiatu węgrowskiego). Trzyletnia nauka w liceum kończy się egzaminem maturalnym, którego wyniki od dawna przekraczają średnią nie tylko mazowiecką, ale też krajową.

Stypendyści 2019 ze Starostą Węgrowskim Ewą Besztak i dyr. Małgorzatą Janiuk. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Uczestniczki Olimpiady Literatury i Języka Polskiego w roku szkolnym 2018/2019: Marta Jednorąlek (2a), Maria Wielądek (2e), Joanna Wojtyńska (2e), Gabriela Jaczeńska (1b2), Kinga Kalbarczyk (3a) i Natalia Wołynko (1a) z opiekunkami: prof. Katarzyną Sternicką, prof. Iwoną Bednarczyk i prof. Ewą Dmowską. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Reprezentanci szkoły podczas powiatowych biegów sztafetowych. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

18 listopada 2013 r. Drużyna dziewczęca z LO z opiekunkami prof. Kingą Veit i prof. Barbarą Murawską podczas Regionalnych Rozgrywek w Piłce Siatkowej Szkół Ponadgimnazjalnych. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Podniesieniu wyników nauczania służyły napisane przez nauczycieli programy autorskie. Od roku 2011 młodzież aktywnie uczestniczyła w realizowanych w naszej szkole innowacjach pedagogicznych, takich jak na przykład: „Język i media” (autorzy programu: Iwona Bednarczyk, Ewa Dmowska, Magdalena Olszewska), „Business English” (Magdalena Kruszewska), „Matematyka wokół nas” (Iwona Szczepanik), „Z chemią dalej”, „Chemia w

kosmetologii” oraz „Chemia, wiem, umiem, rozumiem” (Magdalena Mamrot), „Informatyka na co dzień” (Piotr Jastrzębski), „Doświadczenia biologiczne – uzupełnione dodatkowe eksperymenty z zakresu poziomu rozszerzonego” (Teresa Gielewicz), „Eksperymentujesz – studiujesz !”, „Fizyka bez ryzyka”, „Fizyka dla przyrodników”, „Rok Światła”, „Ciekawa fizyka” (autorką programów jest Bogumiła Mazurek). Od 1 września 2016 roku do 31 grudnia 2017 roku pod patronatem Wydziału Nauk Ścisłych Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach prowadzony był eksperyment naukowy „Na ścieżkach fizyki” (jedyne zgłoszone eksperymenty od początku istnienia Delegatury w Siedlcach Kuratorium Oświaty w Warszawie!), którego autorką jest nauczycielka fizyki, Bogumiła Mazurek.

Zajęcia laboratoryjne z chemii na UPH w Siedlcach. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Czerwiec 2017 r. Zajęcia laboratoryjne z fizyki na Wydziale Nauk Ścisłych UPH w Siedlcach, prowadzone w ramach eksperymentu fizycznego "Na ścieżkach fizyki". Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom uczniów, zespoły przedmiotowe modyfikują ofertę edukacyjną. Od wielu lat młodzież uczy się języków obcych w systemie międzyoddziałowym, w małych grupach lektoratowych, a do wyboru ma szeroką ofertę języków obcych: j. angielski, j. niemiecki, j. rosyjski, j. hiszpański, j. francuski.

Zajęcia z języka angielskiego w klasie matematyczno-fizycznej prowadzi prof. Magdalena Kruszewska. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Tradycją szkoły jest akcja „Nowe życie w wyniku oddawania szpiku” (Monika Sulińska-Bieńkowska) we współpracy z Fundacją DKMS POLSKA oraz ogólnopolską bazą potencjalnych dawców szpiku POLTRANSPLANT. Dzięki temu rejestry bazy potencjalnych dawców szpiku w ciągu 6 edycji powiększyły się o 466 osób zrekrutowanych w naszej placówce, a dwoje wychowanków oddało swój szpik, aby ratować inne osoby.

Rekrutacja potencjalnych dawców szpiku podczas Dnia Dawcy Szpiku, 13.03.2018 r. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

I LO im. Adama Mickiewicza w Węgrowie prowadzi współpracę z różnymi organizacjami i instytucjami naukowymi, kulturalnymi, dzięki czemu uczniowie mają możliwość uczestnictwa w ciekawych przedsięwzięciach. Młodzież od wielu lat bierze udział w sesjach popularno-naukowych, seminariach i wykładach naukowych organizowanych w szkole oraz na wyższych uczelniach, cyklicznych spotkaniach z rówieśnikami z innych krajów, między Izraela, Francji oraz Niemiec.

Marzec 2016 r. Uczniowie z prof. Pawłem Wyszogrodzkiem w gmachu Sejmu na konferencji naukowej poświęconej zbrojnemu podziemiu antykomunistycznemu w ramach obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Sesja pod patronatem Prezydenta RP Andrzeja Dudy. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Wyjazd studyjny do Geesthacht. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

PEACE PROJECT, 16-20 października 2017 r. Mariam z Gruzji, Brian z Indonezji oraz Mohamad z Afganistanu prowadzili w języku angielskim zajęcia z młodzieżą, prezentując unikalną, bogatą kulturę i tradycje swoich krajów, stwarzając jednocześnie okazję do spotkania, rozmowy i wymiany poglądów. Zbiory Elwiry Szymańskiej.

Wolontariusze z Meksyku, Gruzji i Niemiec w ramach projektu PEACE w towarzystwie opiekunów z naszej szkoły. Projekt realizowany we współpracy z SGH. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Szkoła także rozwija działalność artystyczną, aby pomóc uczniom w realizacji nie tylko ich pasji naukowych, ale także zainteresowań. We wrześniu 2016 roku powstał w I Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Węgrowie Zespół Pieśni i Tańca „Zawierucha”. Opiekę merytoryczną nad przygotowaniem uczniów sprawują Kamil Zaliwski oraz Kinga Veit, natomiast nad oprawą muzyczną czuwa wieloletni nauczyciel, założyciel i opiekun kół tanecznych w historii naszej szkoły – Andrzej Giers, akordeonista. Pierwszy występ ZPiT „Zawierucha” odbył się podczas gali Przeglądu Dorobku Artystycznego szkół ponadgimnazjalnych Powiatu Węgrowskiego w Węgrowskim Ośrodku Kultury w 2017 roku. Obecnie formacja ma na swoim koncie wiele pokazów, między innymi podczas zorganizowanego przez Starostwo Powiatowe w Węgrowie Kongresu Turystycznego Powiatu Węgrowskiego na temat: „Dolina Liwca – szansą na rozwój turystyki” oraz podczas XI Sejmiku Turystycznego Mazowsza zorganizowanego przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.

Zespół Pieśni i Tańca „Zawierucha” z opiekunką prof. Kingą Veit. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Na początku roku szkolnego 2017/2018 rozpoczął swoją działalność zespół „FootLoose”. Opiekę merytoryczną nad przygotowaniem uczniów sprawuje Ivana Okulus. Formacja licząca w czerwcu 24 osoby specjalizuje się w tańcach towarzyskich. Z innych aktywności kulturalnych wymienić należy: szkolny chór, grupę teatralną, naukę gry na gitarze, zajęcia ze sztuki czy rysunku technicznego.

Przedstawienie „Kolęda Nocka” wg Ernesta Brylla. Rok 2011. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Chór szkolny i zespół gitarowy z opiekunką prof. Agnieszką Białczak podczas obchodów Święta Niepodległości. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Cała społeczność szkolna bierze udział w organizowanych przez samorząd szkolny licznych i udanych imprezach. Do dzisiaj cyklicznie odbywają się uroczystości poświęcone patronowi naszej szkoły, Adamowi Mickiewiczowi, a od 2010 roku przyłączamy się do obchodów ku czci Wielkich Polaków. Chętni uczniowie pracują w Szkolnym Kole Caritas, czy grupie wolontariuszy „Adasię!”.

Dzień Patrona 2017. Inscenizacja „Burzy” Adama Mickiewicza. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Szkolne Kolo Caritas podczas jednej z akcji. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Lata 2001–2018 to także okres intensywnych remontów. Dbając o estetykę szkoły, systematycznie odnowiono wiele sal lekcyjnych oraz korytarzy. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że dzięki wielkiej determinacji dyrekcji, zaangażowaniu rodziców oraz organu prowadzącego w sierpniu 2010 roku rozpoczęła się kolejna rozbudowa i nadbudowa gmachu szkoły połączona z wymianą dachu nad częścią budynku. Koncepcję architektoniczną opracowała nasza absolwentka mgr inż. arch. Renata Jaszczur-Dębiec. Oficjalne oddanie do użytku nowej części nastąpiło 12 października 2012 roku. Dzięki rozbudowie powierzchnia placówki powiększyła się o siedem sal lekcyjnych, pokój nauczycielski, dwie toalety oraz szatnię wyposażoną w szafki na ubrania i przybory szkolne. (łącznie 1267 m²). Szkoła zyskała wówczas więcej miejsca, a nauczyciele i uczniowie lepszy komfort pracy.

Nowa część szkoły. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Także sala gimnastyczna i znajdujące się nad nią sale dydaktyczne oraz łącznik w uzyskały nowy wygląd. 1 grudnia 2015 roku, została oddana do użytkowania inwestycja pod nazwą, „Sala gimnastyczna przy I LO im. A. Mickiewicza w Węgrowie wymiana i budowa dachu na sali gimnastycznej wraz z zapleczem i łącznikiem”, która była dofinansowana przez Ministra Sportu i Turystyki ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej w ramach Programu Rozwoju Regionalnego Infrastruktury Sportowej. Zakres inwestycji obejmował: przebudowę dachu nad salą gimnastyczną, zapleczem sportowym i łącznikiem, wykonanie remontu sali gimnastycznej polegającego na wycyklinowaniu parkietu oraz odmalowaniu ścian i sufitu, uporządkowanie zaplecza sali magazynowej poprzez stworzenie zaplecza magazynowego i socjalnego kadry oraz powiększenie zaplecza sanitarno-szatniowego sali, zmianę funkcji niektórych pomieszczeń oraz poprawę warunków ochrony pożarowej szkoły poprzez wydzielenie stref ochronnych i dróg ewakuacji. W 2018 roku oddany również został plac sportowo - rekreacyjny z siłownią plenerową i flow parku przy I Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Węgrowie. Uczniowie mogą w czasie wolnym od zajęć aktywnie i bezpiecznie spędzać czas na nowocześnie zagospodarowanym terenie.

Plac sportowo-rekreacyjny z siłownią plenerową i flow parkiem. Zbiory I Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Węgrowie.

Prestiż placówki wzmocnił uzyskany certyfikat *Szkoły z klasą*. Jednak warto w tym miejscu przywołać słowa Jana Mielniczka: „Ale najbardziej o wartości szkoły mówią jej wychowankowie, którzy swoim późniejszym życiem, dalszą nauką, pracą, świadczą o swojej szkole i wartościach, jakie tu poznali”.

Od początku istnienia szkoły do 2021 roku świadectwa maturalne uzyskało ponad 9237 absolwentów, a od 2009 roku szkoła nosi nazwę I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Węgrowie.

Ewa Dmowska

Wybór zdjęć – Urszula Roguska

Źródło:

1. „Co z tytułem? Jednodniówka”, red. E. Roguska, J. Olias, M. Lipka-Chudzik, W. Orzechowski, J. Konkolewski, Węgrów, 25V1998.
2. A. Kołodziejczyk, *Szkolnictwo, oświata, życie społeczno-kulturalne*, w: *Węgrów dzieje miasta i okolic w latach 1441–1944*, red. A. Kołodziejczyk, T. Swat, Węgrów 1991.
3. W. Kot, *PRL czas nonsensu. Polskie dekady. Kronika naszych czasów 1950–1990*, Poznań 2007, s. 80.

4. Mała Improwizacja. Jednodniówka”, red. U. Frączek, M. Kosieradzki, I. Kokoszka, A. Kowalczyk, K. Kłos, E. Gago, M. Chabiera, B. Dmowska, A. Wyszogrodzka.
5. „Pod prąd. Jednodniówka”, red. T. Kosiorek, A. Kałuska, J. Bartnik, M. Gierak, A. Kaim, K. Raczko, J. Tafil, M. Foryś, K. Gromek, L. Mierzejeski, Węgrów, VI 1998.
6. J. Mielniczek, *Szkoła Główna Węgrowska*, w: *Węgrów, miasto moje, a w nim...*, Węgrów 2017.
7. J. Mielniczek, *Szkoła. 75-lecie Liceum Ogólnokształcącego w Węgrowie*, Węgrów 1994.
8. *Nasza szkoła. 90 lat Liceum Ogólnokształcącego w Węgrowie*, red. I. Bednarczyk i in., Węgrów 2008.
9. *40 lat. Gimnazjum w Węgrowie 1918–1958*, Węgrów 1958.
10. *50 lat Gimnazjum w Węgrowie 1918–1969*, Węgrów 1968.
11. *95 lat Liceum Ogólnokształcącego w Węgrowie*, red. K. Księżak, Węgrów 2013.
12. *Szkoła wielu pokoleń*, red. M. Dębski i in., Węgrów 1998.
13. W. Żagan, *Mówi Ojciec*, „Gazeta Węgrowska” 6/ 2005.

.